

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici Semestre alterum -
Cum Indicibus

Strauch, Johann

Jenae, 1674

Cap. VI. Ad cap. II. x. de offic. Archipresbyteri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10241

increbuit hujus vocis usus, ut viri docti, Julianus interpres Novellarum Justiniani, Paulus Diaconus, auctor historiæ miscellæ, aliique plures vocabula Græca ἐπιλησάζειν, συάγειν, σύναξις, λειτεργεία per dictiōnem missa exprimerent. Vide Casaub. dictio loc. Salmas. apparatu ad libros de primatu. p. 173.

CAP. VI.

Ad cap. II. x. de offic. Archipresbyteri.

S U M M A R I A.

1. Sacerdotes cardinales qui?	4. Capituli hujus integratio.
2. Duarenō absentitur.	
3. Baluzii sententia probatur.	5. Fontes sacri baptismi.

Tribuitur Leoni IX. in quibusdam veteribus libris. **Sacerdotes cardinales** hoc loco non urbis solum Romæ, sed aliarum etiam civitatum primos significari notant ad hoc capitulo Gregoriani; Sed verbis Antonii Augustini ipsissimis. Evidēt Duarenus lib. 1. c. 13. de sacris Ecclesiæ ministeriis. **Duarenō** hunc locum interpretatur de Presbyteris, qui in majori Ecclesia, **absentitur**. quam cathedralē dicimus rem divinam simul cum Episcopo faciunt canonici appellatis: Sed rectius Dn. Baluzius ad Agobardum exponit, Presbyteros, rectores Ecclesiarum parochialium, tentia pro quos, ut à Presbyteris pagensibus & vicanis distinguantur. **Baluzii sententia probatur.** Presbyteros Cardinales vocat. Ex epistolâ Zachariæ VII. ad Pipinum: *Uit Ecclesiæ constitutæ in urbe dicantur tituli cardinales.* Sic etiam Gregorius Magnus lib. 2. Epist. 9. Cæterum periodos, à Raymundo omissas, ex A. Augustino restituere Gregoriani: Sed præpostorè: Nos ex primâ compilatione ita reconcinnamus: Post verba; *Domini nostri Jesu Christi*, sequitur: *Ita ut vicissim eos sibi committet succurrere faciat, quatenus à sacro sancto Et c.* Post verba; *Cui gratio*, sequitur: *Verens sententiam illius sapientissimi, ubi dicitur: Maledictus homo, qui negligenter facit opera Dei.* Post verbum; *torpeant, succedunt haec: Sed reminiscantur, quod labia sacerdotum custodiant scientiam, & legem requirunt ex ore ejus q. a. d. ex. e.* Quid vero volunt sibi siglæ istæ? Nimirum: *Quia Angelus*

lxx

Fontes sacri baptismi. *lus Domini exercituum est, ex Malachiā cap. 2. Porrò dicitur in capitulo, quod Archipresbyteri quoque est fontes benedicere. Quos fontes? baptismales. Ita enim baptisteria vocabant. Appellationis ratio, quod olim extra Ecclesias in fontibus & fluminibus baptizabant. Walafr. Strabo de reb. Eccl. c. 26. sciendum primò in fluviis & fontibus baptisatos credentes, inquit. Inde baptisteria inventa, sed extra Ecclesiam quoque. Tandem intra Ecclesias parochiales receptus baptismus. Paulinus Epist. XII. can. venit. 71. can. prima. 73. De consecr. distinēt. 4. Porro potest Archipresbyter infirmum oleo perungere, pœnitentem infirmum reconciliare, consulto scilicet Episcopo. Nempe pœnitentem occultorum peccatorum. can. Presbyteri. 4. caus. 26. q. 6. Publicos enim pœnitentes reconciliare solius est Episcopi. can. Ministrare. can. Presbyter. 4. caus. 26. q. 6. Publicos tamen pœnitentes presbyter presentat Episcopo pro foribus Ecclesiae. Can. in capite. 64. dist. 50.*

C A P. VII.

Ad tit. XXV. de officio Primicerii.

S U M M A R I U M.

i. *Primicerius quis & unde dicatur?*

Primicerius *Primicerius propriè est, qui in primâ cerâ heres scriptus. quis & unde dicatur.* **P**rimicerius à testamento manavit, in tabulas ceratas referri solitus, in quibus prima cera & ima dicebatur. Præcipuum in testamento honorem & portionem habebant in primâ cerâ scripti heredes. Inde nomen primicerii, ait alicubi Salmasius. Alter Onuphrius Panvinius, scilicet: *Primicerius à cereo fit (ut auctores sunt Divus Hieronymus & Cassiodorus in epistolis) quoniam & Græcè πρωτοκήρος dicitur.* Idem autem sonat, quod primus ceterum. Rectius in genere, primicerius est qui primus notatur in tabulâ ceratâ, id est albo vel laterculo munere aliquo fungentium, cuius nomen primo loco inter officia scriptum reperitur, qui primam & præcipuam cujusque conditionis dignitatem denotat, qui primus in quocunque ordine est. Suidas: *Πρωτοκήρος, ὁ πρῶτος τὰξιστὴς της τυχόντος.* In Republicâ erant Primicerii dupli-